

som bør finde Sted imellem Krigsmænd, eller gjør sig skyldig i Trusler eller anden upasvende Afærd imod Vært eller Husfolk i det Kvarter, hvori han er indlagt, i forbudt Spil, i nogen offentlig Uorden eller Forargelse eller i nogen anden for en Krigsmand usømmelig Opførsel eller ikke iagttager den fornødne Forsigtighed for at undgaa Fornærmelser, straffes med Fængsel, forsaavidt Gjerningen ikke paa Grund af sin øvrige Bestaffenhed medfører højere Straf.

§ 184.

Hvis en Officer ved at give Anledning til grove Uordener eller Forargelse, ved at udsætte sig for en Behandling, som er uforenelig med hans Stands Ære, ved at behandle paa en saadan Maade en anden Officer, ved Driffældighed eller andre Udvævelser eller paa anden Maade gjør sig uværdig til den Agtelse, hvoraf han efter sin Stilling bør være i Besiddelse, dømmes han til Embeds Fortabelse.

§ 185.

Krigsfanger, som overtræde de særlige reglementariske Regler, der maatte foreskrives dem, straffes med Fængsel.

11te Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Penge og Gods.

§ 186.

Den, som udenfor de Tilfælde, hvor Pligt dertil maatte opfordre, forsætlig enten sætter Ild paa bemanded Krigsfartoi eller ved at forårsage dets Stranding, ved Paaseiling eller paa anden sliq Maade forvolder dets Undergang eller stor Fare derfor, straffes med Strafarbejde i mindst 8 Aar eller Livsstraf.

Stor Saadant af Skjodesløshed, Ukyndighed eller aabenbart urigtigt Skjøn over Forholdene, straffes han med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 187.

Den, som ellers forsætlig, uden at Pligt dertil opfordrer, ved Anvendelsen af en Mine eller andre Kraftudviklingsmidler ødelægger Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, ligesom naar han sætter Ild paa dem, efter de borgerlige Love om Brandstiftelse, og Straffen skal ingenfinde være mindre, end nedeufor bestemmes for den, som paa anden Maade ødelægger